

Maagaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse uændret, og jeg skal efter den udførlige Redegørelse, som den højtærede Finansminister har givet for Forslagets Enkeltheder, baade de grundlæggende og de Ændringer, der er foretaget i Folketinget, ikke komme nærmere ind paa disse, men sige, at det tiltaler mig, at den højtærede Finansminister, da det Formaal, som Loven oprindeligt og ogsaa senere har haft — for det første at medvirke til at afdrage paa Statsgælden og for det andet at være et Led i Valutaordningen —, nu er løst, gaar over til at lade Afgiften gaa sammen med den almindelige Bilafgift til Dækning af Vejslidet, saa meget mere som dette Vejslid sikkert er for stort til, at den almindelige Motorafgift vil kunne dække det. Dette kan jeg kun udtrykke min Glæde over, og jeg maa tilføje, at selv om de 6—7 Mill. Kr. bliver lagt til det Beløb, der er beregnet at skulle gaa ind i Form af Automobilafgifter, er jeg nogenlunde sikker paa, at man dog ikke naar helt at dække Udgifterne i Anledning af det Slid, som Automobilerne paafører vore Gader og Veje.

Der har været nogen Diskussion i Folketinget om Fordelingsmaaden, og det er muligt, at den samme Diskussion vil opstaa her, men Hovedformaalet, som jeg omtalte, og som ogsaa blev understreget af den højtærede Finansminister: at anvende Beløbet til Dækning af Vejslidet, er der ingen, der har indvendt noget imod; at Kommunernes store Udgifter, som vi alle er enige om at beklage, for saa vidt som de virker stærkt tyngende paa Skatteborgerne, i nogen Grad bør lattes af Staten, har alle været enige om. Der har ogsaa været Forslag fremme fra andre Partiers Side om paa en eller anden Maade at fritage Kommunerne for deres Byrder. De Forslag, der i saa Henseende har været fremme, har imidlertid ikke været lige tiltalende, efter min Opfattelse i alt Fald ikke saa tiltalende som det Forslag, der her foreligger, hvorefter man vedtager en Lov, som foreskriver, at den indbringer, skal fordeles blandt Kommunerne. Ellers har man ligefrem villet opføre et Beløb, f. Eks. 10 Mill. Kr., paa Finansloven og sige, at disse 10 Millioner

skulde uddeles til Kommunerne og tages fra en Konto paa Finansloven, uden at man paa Forhaand vidste, om Lovgivningsmagten vilde give Tilslutning dertil. Man har kun stillet et Ønske op uden at have fast Bund under Fødderne. Det har man derimod her, idet man kan beregne Indkomsten til et nogenlunde fast Beløb.

De Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men det glæder mig, at den Afgift, som tidligere har været svaret af den Karosserifabrikation, vore Haandværkere efterhaanden er kommet ind paa, er blevet nedsat. Det har særlig Betydning for Karetmagerne, som, efter at deres almindelige Erhverv, Fabrikation af Hestekøretøjer, til dels er gaaet i Stykker, ved at Person- og Godstrafikken er gaaet over til næsten udelukkende at blive besørget af Automobiler, saa rask og saa interessebet og ogsaa saa godt er slaaet ind paa at optage en anden Fabrikation, nemlig Karosserifabrikationen. Jeg tror, de gør det tilfredsstillende, og derfor bør vi ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side gøre, hvad vi kan, for at de kan faa den rette Fornøjelse og Udbytte af deres Virksomhed.

Jeg kan, som sagt, tiltræde de Ændringer, der er foretaget, foreslaaet dels af Ministeren, dels af Folketingsudvalget. Jeg kan anbefale Forslaget til uændret Vedtagelse i dette Ting og foreløbig til en hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Jensen: Den højtærede Finansminister omtalte, at de Beløb, det her drejer sig om, egentlig skulde anvendes til ekstraordinære Afskrivninger paa Statsgælden, og det er jo en fortjenstfuld Ting at nedskrive sin Gæld. Nu siger den højtærede Finansminister, at i disse Tider, da der stilles mange Krav til Kommunerne, vil man for en Tid se bort fra den ekstraordinære Afskrivning og lade Beløbet gaa til Kommunerne. Selvfølgelig har, som det foreligger her, ikke min Sympati, bortset fra den Indrømmelse, der er vist den danske Karosserifabrikation, en Lettelse, som naturligvis er vel fortjent, men som alligevel bør paaskønnes. Med Hensyn til Afgiftens Anvendelse har jeg meget at kritisere. Saavel den højtærede Finansminister som det ærede Medlem, der nys